

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **J. O.**

skazanego z art. 197 § 1 i 3 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 16 listopada 2015 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt II AKa 78/13,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 11 stycznia 2013 r., sygn. akt XVIII K 52/12,

p o s t a n o w i ł:

1. oddała wniosek o wznowienie postępowania;

**2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego w kwocie
20 zł obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

W złożonym, wniosku o wznowienie postępowania obrońca skazanego J. O., jako przyczynę postulowanego wznowienia wskazał przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. i wniósł o uchylenie wyroków Sądu Okręgowego w Łodzi i Sądu Apelacyjnego w Łodzi w częściach skazujących J. O. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że po wydaniu obu wyroków w sprawie, w toku postępowania cywilnego, prowadzonego przed Sądem Okręgowym

w Łodzi, z powództwa pokrzywdzonej o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, pojawił się nowy dowód, nieznany przedtem sądom orzekającym, a wskazujący, że skazany nie popełnił przypisanych mu czynów, w postaci opinii biegłego psychologa klinicznego. Opinia ta podważa, zdaniem obrońcy, wiarygodność zeznań pokrzywdzonej złożonych w sprawie karnej. Na poparcie swego stanowiska autor wniosku powołuje szereg cytatów z tej opinii. W konkluzji obrońca stwierdza, że okoliczności te czynią zasadnym ponowne przeprowadzenie postępowania dowodowego, w tym również tych dowodów, o których dopuszczenie wnioskowała obrona w postępowaniu karnym, a które na skutek uchybień procesowych nie zostały przeprowadzone. Zdaniem autora wniosku celowym jest „skonfrontowanie tych dowodów z uprzednio zebrany materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie, a także zeznaniami pokrzywdzonej”.

Prokurator Prokuratury Generalnej w piśmie z dnia 21 października 2015 r. wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Dokument w postaci opinii biegłego złożonej w sprawie cywilnej nie może być potraktowany jako „nowy fakt lub dowód” (*propter nova*) w sprawie. Przesądza o tym zarówno okoliczności, które wskazuje obrońca, a które pojawiły się w związku z opinią, jak również powód dla którego dopuszczono opinię. Autor wniosku potraktował postępowanie wznowieniowe, jako kolejną instancję odwoławczą. Analiza uzasadnienia wniosku wskazuje, że w przeważającej części sprowadza się ono do podważenia ustaleń faktycznych Sądu I instancji oraz rozumowania sądu odwoławczego akceptującego te ustalenia. Autor wniosku bardzo ogólnie stwierdza, że pokrzywdzona składała rozbieżne zeznania, zaś sąd I instancji niedostatecznie zweryfikował dowód z jej zeznań. Do tej okoliczności odniósł się już sąd odwoławczy rozpatrując analogiczny zarzut apelacyjny i uznał, że zeznania pokrzywdzonej są spójne i konsekwentne w zakresie najistotniejszych elementów przebiegu wypadków (k. 8 - 15 uzasadnienia SA). Tymczasem postępowanie wznowieniowe nie może być takim etapem postępowania karnego, w toku którego poddaje się ponownej ocenie zgromadzony materiał dowodowy, podlegający już przecież ocenie instancyjnej, a w tej sprawie także kasacyjnej. Obrońca skazanego

całe uzasadnienie poświęcił tym fragmentom opinii, w których jest mowa o tym, że pokrzywdzona jest osobą kłamliwą i skłonną do manipulacji, jednakże obrońca nie wykazuje, w jaki sposób oceny biegłego psychologa mogłyby prowadzić do wniosku, że skazany nie popełnił czynu. We wniosku obrońca wskazuje konkretnie tylko jedną okoliczność, o której dowiedział się z opinii sporządzonej na cele postępowania cywilnego tj. że pokrzywdzona udała się do mieszkania sprawcy „zapłacić mu czynsz”.

Zarówno fragmenty opinii, jak i „nowe fakty” w postaci stwierdzenia, że pokrzywdzona udała się zapłacić czynsz są wyrwane z kontekstu jej relacji przekazanych biegłemu. Treść przytoczonej w opinii relacji pokrzywdzonej wskazuje, że pozostała ona konsekwentna co do faktów zasadniczych dotyczących przebiegu zdarzenia.

Podjęta przez obrońcę próba weryfikacji ustaleń faktycznych sądu karnego w oparciu o oświadczenia pokrzywdzonej złożone w postępowaniu cywilnym nie znajduje uzasadnienia w prawnych podstawach wznowienia określonych w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

Postępowanie w przedmiocie wznowienia nie może opierać się na wskazywaniu konieczności przeprowadzenia ponownego postępowania dowodowego. Wskazane we wniosku okoliczności nie są to nowe fakty i dowody, nie znane sądowi, które w istotny sposób wpływałyby na ocenę prawidłowości poczynionych ustaleń faktycznych, wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze.

Z powyższych względów należało oddalić wniosek o wznowienie postępowania.

Orzeczenie o kosztach znajduje oparcie w treści art. 639 zd.2 k.p.k.